

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 003675 18 Uvp
Banjaluka, 11.03.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi V.M. iz T., Ulica..., koga zastupa punomoćnik D.Š, advokat iz T. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 22.09.2017. godine, tuženog Fonda, u predmetu refundacije troškova liječenja u inostranstvu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 003675 17 U od 05.02.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.03.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) odbijena je tužba podnesena protiv osporenog akta bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Fonda, broj ... od 16.10.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužioca za refundaciju troškova operativnog zahvata izvršenog u Specijalnoj bolnici za oftamologiju M. B. u iznosu od 3.379,76 KM. Stavom 2. izreke presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je u ponovljenom postupku, postupajući po uputama iz presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 15 0 U 002386 15 Uvp od 19.07.2017. godine, pribavio novo mišljenje Stručnih konsultanata direktora od 19.09.2017. godine u kome je sa medicinskog aspekta iznesen i valjano obrazložen zaključak da se pri obavljanju operativnog zahvata kod tužioca u privatnoj zdravstvenoj ustanovi M. B. na dan 22.07.2014. godine (kombinovana operacija desnog oka) nije radilo o hitnom zahvatu, odnosno o vitalnoj ugroženosti pacijenta koja bi ga eventualno onemogućila da se obrati tuženom za odobravanje ovog liječenja u inostranstvu, već da se radilo o operativnom zahvatu koji se obavlja u RS na Klinici B.L., kako se ta klinika izjasnila u aktu od 14.11.2014. godine, a sa čim se ukazuje neosnovanim navod tužioca da se u konkretnom slučaju radilo o hitnom i komplikovanom operativnom zahvatu oka koji se zbog svoje složenosti i visokog rizika uopšte ne obavlja u Republici Srpskoj.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari. U zahtjevu iznosi da je ovaj predmet riješen presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 15 0 U 002386 15 Uvp od 19.07.2017. godine kojom je poništen prethodni akt tuženog, pri čemu u izreci i obrazloženju te sudske odluke nema ni pomena o vraćanju predmeta na ponovno suđenje ili za provođenje nekih drugih pravnih radnji, zbog čega nije jasno gdje je tuženi našao uporište za ponovno odlučivanje o žalbi tužioca

izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 16.10.2014. godine. Ne spori da je obrazloženje novodonesenog osporenog akta tuženog od 22.09.2017. godine „značajno prošireno“, ali tvrdi da je suštinski bez novih dokaza i činjenica, pri čemu se radi o aktu koji je donesen izvan roka iz odredbe člana 232. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10), koja propisuje da se rješenje po žalbi donosi i dostavlja stranci čim je to moguće, a najkasnije u roku od dva mjeseca računajući od dana predaje žalbe. Zbog ovog nezakonitog postupanja tuženog, bio je primoran podnijeti tužbu Okružnom sudu u Trebinju, očekujući da će taj sud poništiti osporeni akt zbog kršenja principa „non bis in idem“, jer je stvar riješena od strane Vrhovnog suda Republike Srpske, ali je dobio presudu kojom se tužba odbija. Konačno predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži iz razloga koje je naveo.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da je isti neosnovan, te da ostaje kod navoda iz osporenog akta čiju je zakonitost potvrdio nižestepeni sud pobijanom presudom, zbog čega predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, saglasno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 22.09.2017. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Jedini navod tužioca iznesen u zahtjevu se svodi na tvrdnju da je predmetna upravna stvar riješena presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 15 0 U 002386 15 Uvp od 19.07.2017. godine, kojom je preinačena ranija presuda Okružnog suda u Trebinju na način da je tužba uvažena i prethodno rješenje tuženog od 08.12.2014. godine poništeno, te da nije bilo osnova da tuženi osporenim aktom od 22.09.2017. godine ponovo odlučuje o žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 16.10.2014. godine, jer Vrhovni sud Republike Srpske nije dao nalog za ponovno postupanje.

Ovo zaključivanje tužioca nije pravilno, jer je odlukom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 15 0 U 002386 15 Uvp od 19.07.2017. godine, donesenoj po zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje, raniji osporeni akt tuženog od 08.12.2014. godine poništen obzirom da je bio donesen uz povrede pravila postupka, a u takvoj situaciji predmet se shodno odredbi člana 50. ZUS vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je taj poništen akt donesen. Gledano sa aspekta konkretnog slučaja, predmet je vraćen u fazu odlučivanja o žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 16.10.2014. godine, što znači da je tuženi bio dužan ponovo odlučiti o istoj, kako je i učinio osporenim aktom od 22.09.2017. godine, poštujući pravno shvatanje Vrhovnog suda Republike Srpske i primjedbe suda u pogledu postupka, što mu je obaveza takođe propisana odredom člana 50. ZUS.

Poštujući dakle upute Vrhovnog suda Republike Srpske iz presude broj 15 0 U 002386 15 Uvp od 19.07.2017. godine, tuženi je pribavio novo obrazloženo mišljenje Stručnih konsultanata direktora od 19.09.2017. godine, u kome su sa medicinskog aspekta dati jasni odgovori na sporna pitanja u smislu da je obrazloženo da se kod tužioca prilikom obavljanja kombinovanog operativnog zahvata na desnom oku u M. B. na dan 22.07.2014. godine, nije radilo o hitnom operativnom zahvatu koji je preduzet radi otklanjanja vitalne ugroženosti

pacijenta, na čemu je insistirao tužilac tvrdeći da se isti zahvat zbog svoje složenosti i visokog rizika uopšte ne radi u R.S., već da se radilo o zahvatu koji se obavljao i obavlja na Klinici RS, o čemu je prethodno pribavljeno izjašnjenje ove zdravstvene ustanove.

Zbog navedenog nije osnovan navod tužioca da je obrazloženje osporenog akta „značajno prošireno, ali bez novih činjenica i dokaza“, jer suprotno proizilazi iz spisa, obzirom da je predmetni upravni postupak dopunjen pribavljanjem novog mišljenja Stručnih konsultanata direktora od 19.09.2017. godine, koji su se sada valjano sa medicinskog aspekta izjasnili o okolnostima koje su od značaja za pravilno rješavanje upravne stvari, a na čijim utvrđenjima je tuženi s pravom zasnovao svoju odluku.

Kako je sve ovo zaključio i nižestepeni sud, proizilazi da pobijanom presudom nije ostvaren nijedan razlog nezakovitosti iz odredbe člana 35. stava 2. ZUS, pa se na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona, zahtjev tužioca odbija.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić